

Carlota Valenzuela

Žene na križevem potu

Carlota Valenzuela

Žene na križevem potu

Ilustracije: **Bea Trigo**

Predgovor: **Marta Rodríguez**

Prevod: **Milena Černe**

ZALOŽBA
DRUŽINA

Vsebina

Predgovor	7
Uvod	11
I. postaja: Jezusa obsodijo na smrt	13
II. postaja: Jezus vzame križ na svoje rame	19
III. postaja: Jezus pade prvič pod križem	25
IV. postaja: Jezus sreča Marijo, svojo presveto Mater	31
V. postaja: Simon iz Cirene pomaga Jezusu nositi križ	37
VI. postaja: Veronika obriše Jezusu obraz	43
VII. postaja: Jezus pade drugič pod križem	49
VIII. postaja: Jezus tolaži jeruzalemske žene	55
IX. postaja: Jezus pade tretjič pod križem	61
X. postaja: Jezusa slečejo	67
XI. postaja: Jezusa pribijejo na križ	73
XII. postaja: Jezus umrje na križu	77
XIII. postaja: Jezusa snamejo s križa in ga položijo Mariji v naročje	85
XIV. postaja: Jezusa položijo v grob	91
XV. postaja: Jezus vstane od mrtvih (velikonočna vigilijska)	97
Zahvala	103

Uvod

Po enajstmesečnem romanju od rta Finisterre in 6.000 prehojenih kilometrih sem novembra 2022 končno stopila skozi vrata jeruzalemskega obzidja in prispela v sveto mesto. Ko sem stopala po belo tlakovanih jeruzalemskih ulicah, sta me hrup in gneča povsem omamila. Pomislila sem, da zaradi raztresenosti ne bom mogla premišljevati križevega pota. Toda ravno v takih okoliščinah se je pred dva tisoč leti odvil Jezusov križev pot na Kalvarijo, njegovo trpljenje in smrt. Morda je to tudi edini način, kako ga lahko živimo: sredi vrveža sveta in svojega lastnega nemira.

Hodila sem po ozkih ulicah svetega mesta in se v intimni molitvi poskušala postaviti v kožo svetih žena, ki so spremljale Jezusa na poti trpljenja. Ko so se vsi razbežali, so one ostale. Marija, njegova mati, in njene galilejske prijateljice: Marija Magdalena, Saloma ter vse tiste žene, ki so se zbrale v Jeruzalemu v Jezusovih najhujših trenutkih.

Ob pogledu nanje se vprašam: Mar ob premišljevanju evangelija izgubljam žensko občutljivost? Ali poslušamo

te svete žene, ki so ohranile upanje, ko ga je svet izgubil? Kje so njihovi glasovi? Kje so bili ves ta čas?

Na svoje vprašanje prejmem odgovor: »Videla si, kako sem zmagošlavno šel iz groba. Kaj čakaš, da bi to sporočila svetu?«

Ta križev pot se je rodil iz moje osebne molitve, iz molitve mlade romarice, ki hodi po jeruzalemskih ulicah, prav tam, koder so stopale žene, ki so sledile učitelju. Želim si, da bi bil ta križev pot kot svež veter, ki bi prinesel odkrit pogled na trpljenje s smislom: vstajenje. Gledati moramo križ, toda predvsem moramo gledati onkraj križa: na življenje.

Vabim te, da greš z menoj v Jeruzalem, kjer se bova pridružili ženam v trenutku, ko se zdi vse izgubljeno, in da skupaj začutiva ženski utrip srca v Jezusovi najbridkejši uri, preden je premagal zlo, ter zatem skupaj praznujeva radost vstajenja.

I. postaja
JEZUSA OBSODIJO NA SMRT

V Jeruzalemu se dani. V jutranjem zraku je čutiti veliko napetost. Od mestnega obzidja je slišati vpitje, ki prihaja iz Pilatove palače. Govori se, da so minulo noč prijeli Jezusa, Galilejca, ki je učil množice in je samega sebe imenoval »Božji Sin«.

Hrup v Pilatovi palači nenadoma preneha in zavlada popolna tišina. Zmagala je strahopetnost. »Nedolžen sem pri njegovi krvi. Vi glejte!« (Mt 27,24) Jezus je obsojen na smrt. Izročen je, da bi ga križali.

Pilat, ne iščeš resnice, temveč rešitev. Veš, da si obsodil nedolžnega človeka, ker bi sicer ti sam nosil posledice. Vest ti pravi, da je nedolžen, tvoja žena te opominja, da je pravičen, toda strah pred povračilnimi ukrepi te je zaslepil. Želiš si, da bi se vse to čim prej končalo, vendar je to v resnici šele začetek. Slo po krvi velikih duhovnikov si potešil z obsodbo Odrešenika.

Marijino srce obstane. Prišel je trenutek. Vedela je. Sedaj se je razkril pomen Simeonove prerokbe izpred mnogih let v prav tem mestu.

»In Simeon jih je blagoslovil in rekel Mariji, njegovi materi: ,Glej, ta je postavljen v padec in vstajenje mnogih v Izraelu in v znamenje, ki se mu nasprotuje – pa tudi tvojo lastno dušo bo presunil meč –, da se razodenejo misli mnogih src« (Lk 2,34-35). Sedaj razume, to je ta meč, o katerem je govoril Simeon. Njen sin je bil obsojen na smrt in bolečina para njeno dušo.

Marija gleda svojega sina. Kdo ga je obsodil? »In Pilat je rekel Judom: ,Glejte, vaš kralj!« Oni pa so zavpili: ,Proč z njim, proč z njim, križaj ga!« Pilat jim je rekel: ,Vašega kralja naj križam?« Veliki duhovniki so odgovorili: ,Nima-mo kralja razen cesarja!« (Jn 19,14-15)

Če je on mesija, ki je imel priti, kako se je lahko to zgodilo? Pilat si je umil roke, veliki zbor ni imel pristojnosti, da bi izrekel takšno obsodbo, ljudstvo besno vpije, njegovi prijatelji so ga zapustili.

Na oknu se pojavi ženska – Pilatova žena. V množici išče Marijo; s pogledom ji hoče sporočiti, da je poskusila preprečiti obsodbo. »Ko pa je sedel na sodnem stolu, mu je njegova žena poslala sporočilo: ,Nič ne imej s tem pravičnim, kajti danes sem v sanjah veliko trpela zaradi njega« (Mt 27,19). Tolaži se, da si je njen mož umil roke. Kaj bi sicer lahko storil?

Klavdija, Pilatova žena, ki si do sedaj živel udobno in mirno življenje, kaj se je zgodilo v tvojem srcu? Sedaj veš, kdo je Jezus. Tudi tebe je zbolela krivičnost.

Marija gleda Jezusa in ne more razumeti: »Kdo ti je to storil, moj sin?«

Marija, Jezusova in moja mati, kako bi te rada potolažila v tej tesnobi po izrečni sodbi, kako bi ti rada rekla, da bo vse še dobro, da bo vstal od mrtvih, da nas bo vse odrešil. Toda nihče ti ne more prihraniti te bolečine, mati moja. Če bi bila tam, če bi bila Pilatova žena, bi ti povedala, da sem poskusila preprečiti obsodbo. Toda, mati, koliko krivičnih obsodb je izrečenih okrog mene, medtem ko jaz gledam skozi okno?

Marija se poskusi spomniti trenutkov gotovosti, ko je vedela, da je njen sin Božje jagnje, tistih trenutkov, ko je vse skupaj dobilo smisel. Toda ko se dotakne svojega trebuha in se spomni, kako se je premikal, ko sta obiskala sorodnico Elizabeto v Ain Karimu (Lk 1,39), stisne svoje roke k telesu v želji, da bi ga lahko zaščitila tako kot takrat, ko je bil še dojenček.

Marija se vpraša: »Sem ga tudi jaz izdala? Sem ga izdala kot mati? Bi lahko preprečila tak konec?« Toda v svojem brezmadežnem srcu, v katerem je ohranila vse, ve, da ni tako. Ve, da se je vse to moralo zgoditi, da ga je zaradi tega rodila na ta svet – da bi dal svoje življenje za nas. »Marijin da je omogočil, da ga je spočela, najprej v svojem srcu, zatem v svojem telesu.«¹

1 Taliana Vargas. Križev pot v aplikaciji Hallow.

Čeprav na robu omedlevice, ve, da je Jezus sprejel križ, še preden je bil obsojen.

Vojaki mu spletejo trnovo krono, ki mu zareže v čelo, da bi se norčevali iz judovskega kralja, iz kralja človeštva (Jn 19,1). »Mar ni dovolj?« pomisli Marija. Globoko diha, najhujše šele pride. Vsak udarec z bičem raztrga meso, ki ga je ona nosila v svojem telesu. Prebičano jagnje, čeprav brez madeža. V Mariji odmeva angelov glas: »Ne boj se« (Lk 1,30).

II. postaja
**JEZUS VZAME KRIŽ
NA SVOJE RAME**

Carlota Valenzuela
ŽENE NA KRIŽEVEM POTU
Prva izdaja

Ilustracije: Bea Trigo
Predgovor: Marta Rodríguez
© izvirnika: EL VÍA CRUCIS DE LAS MUJERES, Carlota Valenzuela, 2024
Izvirnik je izšel pri založbi Editorial Albada S.L

© za slovensko izdajo: Družina d. o. o., 2024
Vse pravice pridržane.

Svetopisemski navedki so vzeti iz uradnega prevoda Katoliške Cerkve v Sloveniji
(© 2024, Slovenska škofovska konferenca).

Prevod: Milena Černe
Urednica: Mateja Kvartič Dolinšek
Jezikovni pregled: Mojca Pipan
Korektura: Lejla Križanič Krk
Oblikovanje in grafična priprava: D-tisk, Grosuplje
Izdali in založili: Družina, d. o. o.
Za založbo: Tone Rode
Naklada: tiskano po naročilu
Tiskano v Sloveniji
Ljubljana 2025

Več informacij o knjigah založbe Družina
najdete na spletni strani: www.druzina.si

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana
27-532.2-312.8

VALENZUELA, Carlota
Žene na križevem potu / Carlota Valenzuela ; ilustracije Bea Trigo ; predgovor
Marta Rodríguez ; prevod Milena Černe. - 1. izd. - Ljubljana : Družina, 2025
Prevod dela: El vía crucis de las mujeres
ISBN 978-961-04-1165-9
COBISS.SI-ID 226416387

Ta križev pot nas vabi, naj oblikujemo svoja srca po zgledu Marije in žena, ki so srečale Jezusa v njegovem trpljenju. Pokaže nam obraz žene in matere, ki je sposobna podpirati Jezusove prijatelje v uri teme.

Potrebujemo materinsko srce, da nas spodbudi, naj zapustimo svojo cono udobja in v svojem srcu ustvarimo prostor, kjer bodo vsi sprejeti. Čas je, da svoja srca združimo z Marijo, z Njo počakamo binkošti in zaslutimo, da so že blizu, pred vrati.

**Ta mala knjižica nam odkriva
žensko in materinsko
srce Cerkve.**

ZALOŽBA
DRUŽINA

9 789610 411659

11,90 EUR